

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul prezentului act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Modificarea Codului de procedură fiscală prin ordonanță a Guvernului se impune, în principal, datorită necesității transpunerii Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE.

Această directivă ce trebuie să fie implementată începând cu 1 ianuarie 2013 urmează principiile Directivei 77/799/CEE, însă prevede norme mai clare, prin care se conferă statelor membre prerogativele necesare unei cooperări eficiente.

Totodată, s-a avut în vedere reglementarea unor modificări și completări în scopul creșterii eficienței activității de administrare a creanțelor fiscale.

1. Descrierea situației actuale

În prezent:

- instituția domiciliului fiscal este definită cu scopul de a soluționa unele probleme de administrare a impozitelor și taxelor datorate de contribuabili, în special cele privind delimitarea competențelor ce revin organelor fiscale, precum și cele referitoare la punctul de legătură dintre contribuabili și administrația fiscală. Domiciliul fiscal este adresa sediului social sau domiciliului civil numai dacă la aceste adrese contribuabilul se află efectiv. Atunci când contribuabilul locuiește sau, după caz, reprezentanții săi legali se află la altă adresă, este necesară înregistrarea acestei adrese ca fiind domiciliul fiscal. În ce privește procedura de înregistrare a domiciliului fiscal, aceasta este reglementată la nivel de legislație secundară;

- în procedura de emiterie a soluției fiscale individuale anticipate (SFIA)/acordului de preț în avans (APA) au fost întâmpinate unele dificultăți cum ar fi: înțelesul noțiunii “în avans” pentru tranzacțiile care fac obiectul unui acord de preț în avans sau modul în care organul fiscal și contribuabilul care solicită SFIA/APA trebuie să colaboreze în vederea emiterii acestor acte administrative fiscale;

- regula instituită de art. 44 din Codul de procedură fiscală pentru comunicarea actului administrativ fiscal este aceea potrivit căreia actul administrativ fiscal se comunică prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În cazul în care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat prin poștă, organul

fiscal trebuie să comunice actul utilizând cel puțin unul dintre următoarele mijloace:

a) prin remiterea acestuia de către persoanele împuternicite ale organului fiscal sau prin prezentarea contribuabilului/împuternicitului la sediul organului fiscal, dacă se asigură primirea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal;

b) prin fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia.

Numai în cazul în care s-a parcurs și această etapă, și comunicarea actului administrativ fiscal nu a fost posibilă, atunci organul fiscal poate comunica actul prin publicitate. În oricare din cele două situații expuse mai sus, organul fiscal va trebui să facă dovada că a încercat să comunice actul administrativ fiscal dar comunicarea nu a fost posibilă.

Această procedură îngreunează mult activitatea de comunicare și, pe cale de consecință, și cea de administrare (cheltuieli de resurse, timp îndelungat de transmitere, întârzierea aplicării măsurilor de executare silită etc.);

- întocmirea dosarului prețurilor de transfer este obligatorie pentru toți contribuabilii, indiferent de mărimea acestora, fiind împovărătoare, prin conținutul său, pentru micii contribuabili;

- procedura de înregistrarea fiscală a contribuabililor nerezidenți la solicitarea plătitorilor de venituri care rețin la sursă impozite calificate ca fiind finale, ca o alternativă la situația în care aceștia nu își îndeplinesc obligația de înregistrare, este limitată doar la contribuabilii nerezidenți persoane fizice, nu și la contribuabilii nerezidenți persoane juridice;

- eliberarea certificatului de atestare fiscală, care are scopul de a prezenta situația fiscală a obligațiilor fiscale unui contribuabil la o anumită dată, se efectuează, de regulă, la solicitarea contribuabilului;

- regula generală pentru restituirea sumelor plătite în plus la bugetul general consolidat prevede, din punct de vedere procedural, depunerea de către contribuabilul care are un drept de creanță fiscală, a unei cereri de restituire, iar excepțiile, respectiv restituirea din oficiu, acoperă în prezent doar sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorate persoanelor fizice;

- chiar dacă este o practică, Codul de procedură fiscală nu reglementează expres dreptul contribuabililor de a accesa informațiile din fișa de evidență pe plătitor;

- procedura popririi bancare reglementată la art. 149 alin. (11) și (12) nu este suficient de clară în privința întinderii măsurii de

	<p>executare silită prin poprire;</p> <p>- în domeniul asistenței reciproce acordată de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene în domeniul impozitării directe și a impozitării primelor de asigurare se aplică prevederile Directivei 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1997 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe și al impozitării primelor de asigurare.</p> <p>Această directivă a fost transpusă în legislația internă în Codul fiscal la Capitolul V al Titlului V intitulat „<i>Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România</i>”.</p> <p>Evaluarea eficacității cooperării administrative potrivit prevederilor Directivei 77/799/CEE a fost efectuată atât în cadrul unui grup de lucru ad-hoc al Consiliului în materie de fraudă fiscală, cât și în cadrul raportului elaborat în 22 mai 2000 și în comunicarea Comisiei privind necesitatea elaborării unei strategii coordonate de îmbunătățire a luptei împotriva fraudei fiscale, rezultatul evaluării evidențiind deficiențele profunde ale directivei.</p> <p>În acest sens, este necesară abrogarea <i>Directivei 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1997 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe</i>, transpusă în legislația internă în Codul fiscal la Capitolul V al Titlului V intitulat „<i>Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România</i>” și înlocuirea acesteia cu <i>Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE</i>. Conform art.29 din această ultimă directivă, statele membre adoptă și publică, până cel mai târziu la 31 decembrie 2012, reglementările care să permită aplicarea directivei începând cu 1 ianuarie 2013.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>a) Simplificarea procedurilor de administrare a creanțelor fiscale în scopul creșterii eficienței activității de administrare, precum și revizuirea unor texte în vederea eliminării posibilităților de interpretare și, pe această bază, asigurarea aplicării unitare a textului de lege, astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s-a reglementat expres, ca și în cazul SFIA (alin. 1 teza 2), data în funcție de care se apreciază situația fiscală viitoare, în cazul emiterii unui acord de preț în avans. În acest sens, la alin. (2) al art. 42 s-a precizat această dată ca fiind data depunerii cererii de către contribuabilul solicitant al unei APA; - s-a reglementat procedura de colaborare dintre organul fiscal și contribuabil în scopul emiterii unei soluții fiscale individuale

anticipate sau unui acord de preț în avans. Astfel, se reglementează:

- posibilitatea organului fiscal de a se deplasa la sediul contribuabilului sau în alt loc stabilit de comun acord cu acesta pentru analizarea documentației în vederea fundamentării proiectului de soluție fiscală individuală anticipată sau acord de preț în avans;
- obligația organului fiscal de a prezenta contribuabilul proiectul SFIA/APA. Prin această conduită impusă organului fiscal se dă posibilitate contribuabilului de a-și spune punctul de vedere cu privire la conținutul SFIA/APA înainte de emiterea acestora;
- un termen de 60 de zile lucrătoare în care contribuabilul solicitant al unei soluții fiscale individuale anticipate sau acord de preț în avans poate să furnizeze clarificările solicitate de organul fiscal sau să prezinte punctul de vedere asupra proiectului soluției fiscale individuale anticipate sau acordului de preț în avans. Nerespectarea acestui termen va da dreptul organului fiscal fie de a respinge solicitarea contribuabilului privind emiterea unei SFIA/APA fie de a emite actul administrativ solicitat pe baza informațiilor existente în dosarul solicitării;

- eliminarea prevederilor referitoare la cea de a doua situație în care se restituie tariful achitat de contribuabilul solicitant al unei SFIA/APA, având în vedere faptul că instituția întreruperii procedurii de emitere a SFIA/APA nu este reglementată și nici nu este cazul a fi reglementată. În fapt, fiind vorba de soluționarea unei cereri, procedura nu poate fi întreruptă, organul fiscal fiind obligat să o soluționeze, fie prin admiterea cererii și emiterea SFIA/APA, fie prin respingerea cererii;

- revizuirea procedurii de comunicare a actului administrativ fiscal. Astfel, în vederea eliminării dificultăților apărute în practică în legătură cu aplicarea actualului text și pentru a oferi textului o mai mare claritate, la art. 44 se prevede:

- comunicarea directă prin remitere sub semnătură, fax, e-mail etc., numai dacă prin această modalitate se realizează comunicarea;
- comunicarea prin poștă, ca regulă generală, care se va realiza în condițiile în care actul nu s-a comunicat prin remitere, fax, e-mail etc., aceste din urmă modalități

fiind utilizate doar în cazul special al asigurării comunicării;

➤ comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate numai în cazul în care comunicarea acestuia nu s-a realizat prin poștă;

- s-a reglementat obligația contribuabilului de a prezenta dosarul tranzacțiilor la termenele stabilite de organul fiscal, pentru stabilirea scopului sau conținutului economic al acestor tranzacții, conținutul dosarului urmând a se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În acest sens, prin noile prevederi, se sancționează “neglijența contribuabilului” pentru efectuarea de tranzacții cu persoane situate în state pentru care România nu are un instrument juridic privind schimbul de informații;

- s-au extins dispozițiile alin.(4) al art. 72 și la cazul contribuabililor nerezidenți persoane juridice, în sensul că s-a reglementat posibilitatea de înregistrare fiscală la solicitarea plătitorilor de venit cu regim de reținere la sursă a impozitelor calificate ca fiind finale și pentru persoanele juridice nerezidente;

- stabilirea competenței președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a stabili condițiile în care se solicită dosarul prețurilor de transfer;

- s-a reglementat posibilitatea unui contribuabil rezident în România ale cărui venituri cad sub incidența unei convenții de evitare a dublei impuneri și care consideră că impozitarea nu este conformă cu prevederile acesteia, de a declanșa procedura amiabilă prevăzută de convenție prin depunerea unei cereri la ANAF;

- s-a reglementat procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane afiliate române;

- s-a instituit obligația Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a organiza evidența creanțelor fiscale pentru fiecare contribuabil, precum și modul de stingere a acestor creanțe și s-a reglementat dreptul contribuabililor de a avea acces la informațiile din fișele de evidență analitică pe plătitor. Se asigură în acest fel, transparența în ceea ce privește informațiile existente în aceste fișe, procedura urmând a fi stabilită prin ordin al președintelui ANAF. Măsura este una de sprijin pentru contribuabili, întrucât aceștia au posibilitatea de a-și clarifica situația fiscală oricând constată că există neconcordanțe între evidența contabilă a contribuabilului și evidența fiscală a organului fiscal;

- posibilitatea solicitării certificatului de atestare fiscală de persoanele care dețin părți sociale la o societate comercială, în scopul cunoașterii de către acestea a situației fiscale a societății;

- s-a reglementat, ca o nouă excepție, restituirea, din oficiu, în 5 zile lucrătoare, a sumelor încasate prin poprire, în plus față de cele înscrise în adresa de înființare a popririi, situație întâlnită ca urmare a executării adreselor de înființare a popririi de mai multe bănci la care debitorul are conturi bancare și la care au fost transmise astfel de adrese;

- s-a prevăzut expres că nerespectarea termenului de două zile pentru ridicarea măsurilor de executare silită atrage răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici, urmând ca atragerea răspunderii acestora din urmă să se facă în condițiile Statutului funcționarilor publici și al Legii nr. 324/2009;

- reglementarea obligației organului fiscal de a ridica măsura popririi pentru sumele indisponibilizate care depășesc creanțele fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, în situația în care, din informațiile comunicate de bănci, rezultă că sumele indisponibilizate sunt suficiente pentru a stinge creanțele fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, ținând cont și de dreptul contribuabilului de a dispune plata salariilor din sumele indisponibilizate. Obligația privește și situația în care măsura popririi nu se mai justifică ca urmare a faptului că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru care poprirea a fost înființată (ex. creanța a fost stinsă, titlul executoriu a fost anulat etc.);

- precizarea limitei până la care se întinde poprirea bancară ca fiind suma înscrisă în adresa de înființare a popririi;

- reglementarea condiției în care băncile acceptă plățile pentru salarii din sumele indisponibilizate. Astfel, condiția constă în depunerea de către debitor sau reprezentantul legal al acestuia a unei declarații pe propria răspundere din care să reiasă că debitorul nu deține alte disponibilități bănești din care să efectueze plata drepturilor salariale. Sancțiunea pentru declarațiile incorecte este atragerea răspunderii solidare cu debitorul a reprezentantului legal în privința sumelor sustrate de la indisponibilizare urmare declarației incorecte.

b) Preluarea la nivelul Codului de procedură fiscală a dispozițiilor referitoare la domiciliul fiscal din normele metodologice care privesc aplicarea acestui act normativ, aprobate prin HG nr.1050/2004

Prin completările aduse art. 31 se reglementează procedura de modificare a domiciliului fiscal în situația în care acesta este diferit de sediul social/domiciliul civil, în scopul asigurării unei reglementări unitare în materia înregistrării domiciliului fiscal.

Astfel, contribuabilul poate avea domiciliul fiscal și în alt

loc, diferit de sediul social/domiciliul civil, caz în care înregistrarea domiciliului fiscal de către contribuabil este făcută, de regulă, din inițiativa sa, prin completarea și depunerea la organul fiscal competent a unei cereri de modificare a domiciliului fiscal. Totodată, preluarea de către noul organ fiscal a competenței de administrare are loc la data comunicării către contribuabil a deciziei de înregistrare a domiciliului fiscal.

În situația în care domiciliul fiscal coincide cu domiciliul civil/sediul social și acesta a fost înregistrat la autoritatea competentă (prefectura competentă cu registrul de evidență informatizată a persoanei; Ministerul Justiției competent cu gestiunea registrului comercianților, etc.) și la ale căror informații organele fiscale au acces, conform protocolului de schimb de informații cu autoritățile respective, nu se impune declararea la organul fiscal a aceleiași adrese, dar ca și domiciliu fiscal, întrucât ar reprezenta o povară administrativă nejustificată.

c) Transpunerea Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE

Directiva 77/799/CEE a fost concepută într-un context diferit de cerințele actuale ale pieței interne și nu mai permite îndeplinirea noilor cerințe în materie de cooperare administrativă, astfel că s-a considerat că o simplă modificare a acesteia nu este suficientă pentru îndeplinirea obiectivelor, ci trebuie înlocuită de un nou instrument juridic care să se aplice taxelor și impozitelor directe și indirecte care nu fac obiectul legislației Uniunii. În acest sens, noua directivă (Directiva 2011/16/EU a Consiliului) este considerată ca fiind instrumentul adecvat pentru a permite o cooperare administrativă eficientă.

Printre noile măsuri impuse de directivă în sensul îmbunătățirii eficienței cooperării administrative în domeniul impozitării, sunt:

- dispoziții care să permită contacte mai directe între serviciile din cadrul autorității fiscale ale fiecărui stat membru . În acest sens, a fost reglementată posibilitatea înființării de către statele membre a unor departamente de legătură cu competențe în domeniul de reglementare al directivei;
- reglementarea standardului “relevanței previzibile” cu rolul de a permite schimbul de informații în materie fiscală în cea mai largă măsură posibilă;
- reglementarea schimbului automat obligatoriu de informații fără condiții preliminare. Având în vedere unele

	<p>constrângeri interne prezentate de fiecare stat membru și care nu permit implementarea imediată a regulilor referitoare la schimbul automat de informații, directiva reglementează o abordare în etape a acestui instrument;</p> <ul style="list-style-type: none"> - dispoziții de natură a intensifica și încuraja schimbul spontan de informații; - reglementarea unor termene-limită pentru furnizarea de informații, pentru a se asigura că schimbul de informații se produce la timp și, în consecință, este eficace; - dispoziții care să reglementeze posibilitatea prezenței funcționarilor din cadrul administrației fiscale a unui stat membru pe teritoriul altui stat membru, precum și posibilitatea efectuării unor controale simultane de către două sau mai multe state membre, prin acord reciproc și pe bază de voluntariat; - reglementarea obligației fiecărui stat membru de a transmite un feedback cu privire la informațiile primite; - dispoziții referitoare la posibilitatea ca, sub rezerva unor restricții, informațiile și documentele obținute să poată fi utilizate de către statele membre care le-au primit, și în alte scopuri, inclusiv transmiterea către o țară terță, în anumite condiții.
	<p>La art.29 din noua directivă se prevede obligația statelor membre să pună în aplicare de la 1 ianuarie 2013, actele cu putere de lege și dispozițiile administrative necesare respectării noii directive.</p> <p>În acest sens, trebuie menționat faptul că transpunerea directivei necesită elaborarea unui pachet de acte normative cu forță juridică diferită (ordonanță a Guvernului și ordine ale ministrului finanțelor publice sau președintelui ANAF), iar potrivit procedurii asumate de Ministerul Afacerilor Europene referitoare la unele aspecte legate de metodologia pentru notificarea directivelor Uniunii Europene este necesar ca acest act normativ să fie supus spre aprobare Guvernului României cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de transpunere prevăzut în directivă, respectiv 31 decembrie 2012.</p> <p>În ceea ce privește sediul materiei, este necesar a se avea în vedere obiectul directivei. Astfel, așa cum rezultă chiar din dispozițiile art. 1, prevederile acestui act normativ european reglementează modul în care autoritățile fiscale din statele membre trebuie să colaboreze pentru administrarea și aplicarea legislației privitoare la impozitele și taxele acoperite de directivă. Scopul colaborării este stabilirea corectă a impozitelor și taxelor în contextul</p>

	<p>globalizării, fenomen care a determinat dezvoltarea puternică a mobilității contribuabililor, a numărului tranzacțiilor transfrontaliere și internaționalizarea instrumentelor financiare.</p> <p>Colaborarea constă atât în efectuarea unor schimburi de informații privind cazuri specifice (la cerere, automat sau spontan), efectuarea de controale fiscale (inspecții fiscale) simultane, dar și în participarea funcționarilor din cadrul administrației fiscale a unui stat membru la efectuarea de anchete administrative și/sau controale fiscale pe teritoriul unui alt stat membru.</p> <p>Cum prevederile referitoare la administrarea impozitelor și taxelor în România fac obiectul Codului de procedură fiscală, transpunerea Directivei 2011/16/UE din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal se va face prin completarea acestui act normativ cu un nou titlu.</p> <p>Prevederile Capitolului V din Titlul V al Codului fiscal referitoare la transpunerea Directivei 77/799/CEE urmează a fi abrogate după aprobarea prezentului proiect de ordonanță.</p>
	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1.1. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul.
3. Impactul social	Nu este cazul.
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)	
Nu este cazul.	
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea	

<p>prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții</p>	<p>Elaborarea și adoptarea ordinelor ministrului finanțelor publice și ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aplicarea prevederilor prezentului act normativ.</p>
<p>2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare</p>	<p>Conformarea cu dispozițiile art. 249 din <i>Tratatul de instituire a Comunității Europene 25 martie 1957 – versiunea consolidată.</i></p>
<p>3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>6. Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate</p>	<p>S-a respectat procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.</p>
<p>2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Consultările organizate cu autoritățile</p>	<p>Au fost consultate structurile</p>

<p>administrației publice locale, în situația în care prezentul act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile <i>Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale</i> la elaborarea proiectelor de acte normative</p>	<p>asociative ale autorităților administrației publice locale.</p>
<p>4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile <i>Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</i></p>	
<p>5. Informații privind avizarea de către:</p> <p>a) Consiliul Legislativ</p> <p>b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării</p> <p>c) Consiliul Economic și Social</p> <p>d) Consiliul Concurenței</p> <p>e) Curtea de Conturi</p>	<p>Proiectul a fost supus avizării Consiliului Economic și Social.</p> <p>Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de ordonanță a Guvernului prin avizul nr. 63/2012.</p>
<p>6. Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>Secțiunea a 7-a</p> <p>Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ</p>	<p>S-a respectat procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.</p>
<p>2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>3. Alte informații</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>Secțiunea a 8-a</p> <p>Măsuri de implementare</p>	
<p>1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2. Alte informații</p>	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC